

L' ART DEL PAGÈS

SECCIÓ AGRONÓMICA.

INVASIÓ FILOXÉRICA D' ESPANYA

MÁLAGA

«Fa pochhs dias esplicabam l' estat de la invasió filoxérica en Catalunya, publicant la contestació donada pel Institut agrícola catalá de Sant Isidro á las preguntas de la zelosa Societat valenciana d' agricultura.

Aquellas noticias erán tristas; però encara ho son més las que tenim de donar avuy referents á Málaga. A l' Ampurdá s' ha intentat alguna cosa, per lo ménos, pera contenir la invasió, encara que no s' haja fet bé. A Andalucía res s' ha fet.

La mateixa Societat valenciana d' Agricultura ha rebut los següents informes sobre los progressos de la filoxera en la provincia de Málaga.

SOCIETAT MALAGUENYA DE CIENCIAS FÍSICAS Y NATURALS.—*Antich colegi de Sant Telm.*—M' apressuro á contestar l' atent ofici de V. S. de 18 del corrent demanant informes sobre l' estat de la invasió filoxérica en aquesta localitat.

La marxa que la filoxera ha seguit á Málaga, es per desgracia la exacta confirmació de las previsiones que aquesta Societat consigná en l' acte de sa sessió de 8 de juny de 1878, en la que reconegué la existencia del hemíptero en los vinyats moscatells de la hisenda *La indiana*, terme de Benagalban.

Va cabre 'm la trista sort d' esser lo primer que al trovar en ma casa dos ceps que, per presentar un aspecte anormal, se m' enviaban pera l' exámen, pel propietari de la mencionada heretat, comprenguí tota la importancia del fet, citant acte seguit á la comissió micrográfica, quin president D. Domingo de Orueta, nos demostrá aquella mateixa nit la existencia del insecte ab tots sos caràcters. Aquestes circumstancias esplican l' interés preferent ab que he seguit aquest assumpto, y que com president d' aquesta Societat,

com diputat á Corts y comissari d' Agricultura, haja promogut constants diligencias per part de la Societat agrícola d' aquesta provincia, de la Societat económic d' Amichs del pais y de la Junta d' Agricultura, Industria y Comers. Tot ha sigut en va y 'm permetré fer á V. S. una ressenya de lo succehit, com proba de la ineficacia de la actual llegislació contra calamitats d' aquest género.

Tot l' hivern, 1878-1879, durant lo qual pogué haverse intentat la destrucció de la taca descuberta, se passá en contestacions ab lo ministre de Foment sobre si la lley de filoxera permet ó no que 'ls fondos del Estats' apliquessen á combatre una calamitat que 's calificaba merament provincial. Quan al fi 's doná 'l ministre per convenent á l' estiu de 1879, no 's cregué convenient intentar l' arranch dels ceps invadits, per temor de favorir una més prompta propagació, tota vegada que s' havia esperimentat la impossibilitat de destruírlas en son mateix lloch ab l' incendi pel petróleo.

Arribat lo següent hivern, esperabam se 'ns enviessin los necessaris recursos, que evaluabam ja en uns 70.000 duros, per haverse reconegut la existencia de novas tacas en un raig d' aprop d' una lleuga; y veyent la tardansa, vaig anar puntualment á Madrid pera solicitar major diligencia en tant important assumpto. Lo Senyor Ministre, á qui vaig participar la desagradable nova 'l dia mateix de ma arribada, m' assegurá que qualsevol que fos la importancia dels recursos que 's necessitessen, serian ministrats sense cap limitació, y que además se 'ns enviaria un enginyer agrónomo d' especial inteligencia, pera practicar las operaciones. Va venir, en efecte, lo Sr. Ayuso, encara no tan aviat com hi havia dret á esperar, y figuris V. S. qual seria nostra desesperació al sentir dir á dit senyor que en vista de la estenció que 'l mal havia pres, era inútil tot quant se fés, y que aixís se proposaba dirho personalment al govern, regressant á Madrid.

Lo govern, en vista de tals informes, resolgué limitarse á intentar una zona de preservació pera dificultar la propagació del mal, enviant al efecte á un altre enginyer agrónomo nomenat D. Anton Berbegal, lo qual se troba encara estudiant lo terreno pera conèixer la extenció actual de la plaga, y segons sembla, se proposa intentar la preservació destruhint una faixa suficientment ample en los vinyats pel us del sulfuro de carbonó. Però la fixació dels lí-

mits del mal, per lo molt que en totes direccions s' ha estés, evaluantse en unas 14 lleugas quadradas lo que ab diferenta intensitat apareix invadit, comprenentse en la dita superfície unas 12 á 14.000 obradas de vinyat (cada obrada son mil ceps ab marca de 7 peus castellans) de los quals una tercera part totalment destruhidas. En aquets dias s' ha descubert una nova taca á un kilómetro de aquesta ciutat, sobre la ribera del Guadalmedina, ab lo qual es casi segur que en aquest estiu las magníficas vinyas de la vega que donan la pansa de primera qualitat, serán invadidas.

Tal es l' estat de la invasió filoxérica en aquesta provincia, que en realitat no ha sigut combatuda en poch ni en molt desde que 's reconegué per primera volta en 1878. Es en mon convenciment, que si allavors s' hagués atacat la clapa de *La Indiana*, qual aislamiento facilitaban las condiciones topográficas de la localitat, y tan prompte com se reconegué la impossibilitat de cremar los ceps sens arranch ab lo petróleo, s' hagués recorregut al sulfuro de carbono, no *pera conservar*, sino *pera destruhir l' insecte ab la vinya atacada*, lo mal s' haguera contingut. No 's va fer aixís, y actualment es convenciment general que la zona de preservació de res servirá. La gran majoria dels viticultors recorren al cepatje americá, y son diferents los vivers particulars ja establerts, y en lo que 's nota sobresurtir per sa ufana y resistencia la varietat *Riparia*. Ab vinyas procedents de totes las provincias d' Espanya, lo govern ha manat establir un viver d' esperiment en las terras mateixas de *La Indiana*, y segons se m' assegura, cap resulta resistent, essentho selsament uns quants ceps americans de la dita varietat *Riparia*, que sembla per son vigor y creixensa desafiar tot lo poder de la filoxera.

Tals son los datos y noticias que per avansar temps dono á V. S. de mon propi compte, proposantme donar lectura de son ofici á la Societat en sa més próxima sessió, pera completarlos per especial acort quan hi haja lloch.

Deu guard á V. S. molts anys. Málaga 22 Juny de 1881.— Lo president, Manuel Casado.— Senyor president de la Societat valenciana d' Agricultura.»

Lo Sr. Casado autor d' aquesta comunicació, es una persona molt intel·ligent en agricultura y un patrici molt zelós. Però son zel no ha bastat pera vencer la forsa d' inercia que hi ha en tot

Espanya, y més especialment en Andalucía, ahont sembla que no regesca lo adagi: *A Dios rogando y con el mazo dando.*

De *Las Provincias* de Valencia.

AMPURDÀ

«De la inspecció verificada en la provincia de Gerona per l' Ingenier agrónomo Sr. Rubio, resulta que lo partit de Figueras, comprés entre 'ls Pirineus y la part esquerra del Fluviá, se trova complertament plena de tacas y clapas espargidas en una zona de 16,000 hectáreas aproximadament que se suposa ho estarán totas en l' espay de dos anys. Compren los termes de Figueras, Pont de Molins, Vilafant, Avinyonet, Rabós, Espolla, Delfiá, Vilamaniscle, Mollet, Perelada, Alfar, Llers y Borrassá. En Maig de 1880, quan la suspensió de las operacions (Miret), habian sigut reconegudas 2,133 hectáreas 75 áreas, comprenent 80,463 ceps filoxerats. En Setembre del mateix any fou comprobada la existencia de la plaga en Sant Climent, Cantallops, Campmany y Vilamalla per los Srs. Bragat y Robles.

Situats á la bora esquerra del Fluviá á 15 kilómetros de Vilamalla han sigut reconeguts en Maig de aquest any per l' Ingenier Sr. Espona, los termes de Sant Miquel de Fluviá, Sant Pere Pescador y Palau de Santa Eulalia, descubrintse 9 tacas en Sant Miquel, 3 en Torruella, 3 en Sant Pere y 4 en Palau de Santa Eulalia, comprenent 166 hectáreas ab 6967 ceps filoxerats. Desde Santa Eulalia fins al mar, reconegut tot invadit.

En lo partit de Gerona, comprés entre 'l Fluviá y 'l Ter, s' han inspeccionat los termes de Sant Mori, Vilarrabau, Saus, Camallera, Gahusas, Sant Jordi dels Valls, Colomés, Jafre, Verges, Platallada, La Tallada, Garrigolas, Ventalló, Pelacals, Bulveralla, Albons, Belcaire, Ullá, Torruella de Montgrí, comprenent 703 hectáreas 30 areas ab 72 tacas corresponent: 8 á Sant Mori, 1 á Vilarrabau, 30 á Saus, 1 á Camallera, 4 á Gausas, 2 á Sant Jordi, 11 á Colomés, 6 á Jafre, 3 á Verges, 1 á Platallada, 2 á La Tallada, 2 á Ventalló, 1 á Albons, essent lo número de ceps filoxerats lo de 41,375. Además hi ha en los termes de Sarriá y Sant Andreu de Terri 4 tacas.

En lo partit de La Bisbal, comprés entre 'l Ter y 'l Tordera, inva-

dits los termes de Gualta, Llivia, Fontanillas, Font, Arlabá, Parlabá, Casavells, Corsá, Vilpeña, Fonteta, La Bisbal, Cruilles, Monells, Sant Sadurní, Madramaña, Sant Joan de Mollet, Flassá, La Pera, Saldora, Juyá y Sant Daniel: compren aquesta zona 970 hectáreas 71 áreas, essent lo número de tacas 41; corresponent 3 á Parlabá, 6 á Llivia, 4 á Casavells, 4 á La Bisbal, 1 á Cruilles, 1 á Monells, 3 á Sant Sadurní, 6 á Flassá, 10 á Juyá 1 á Sant Daniel; essent lo número de ceps filoxerats lo de 12,122. Tingui's en comte que no s'indican mes que las tacas visibles, sens fer menció de la multitud de clapas que hi ha per totas parts, ni de las zonas sospechosas que es precis reconeixer minuciosament pera formarse idea completa de la extensió exacta d'aquesta plaga.

La major de las tacas descubiertas per lo Sr. Espona 'l dia 31 de Maig y quina existencia se suposa data desde l' any 1879, es la de Saus, que s'exten en una superficie de mes de una hectárea sense cap cep mort.

En Sant Miquel de Fluviá n'hi ha una que té 200 ceps morts, que 's suposa existeix desde 1878.

Altre hi ha en Sant Pol de La Bisbal que té 2,000 ceps atacats y 1,000 morts.

En Cruilles, prop de Santa Pelaya, n'hi ha una altre que data de 1878, que té 900 ceps atacats y 150 morts.

En Monells altre que 'n té 2,000 atacats y 1,000 morts.

De todas las tacas la més perillosa per' aquesta provincia es la de Sant Pol de La Bisbal, que 's dirigeix cap á la costa per lo Torrent de la Ganiga, qual llit segueix la direcció del Noroest que es lo dominant en la época de las aladas, habent recorregut desde Sant Miquel de Fluviá, en dos anys mes de 20 kilómetros ab la circunstancia agravant d'estar situada la zona al Sud de la provincia, ahont hi ha mes vinyats. A aquestas tacas se oposan las serras de las Gabarras y las dels Angels, situadas al Est y lo plá que hi ha sense vinyats, limitat al Oest per las serras de Santa Coloma y al Sur per las últimas estribacions del Montseny.

Ara bé; vistos los progressos d'aquesta plaga, es indubtable que 's requereix una activitat extraordinaria, y aixís ho reconegueren los Ingeniers de Barcelona y Gerona, que sense tardansa procediren al alsament d'un plano pera millor recordar las sinuositats

topogràfiques y los rius que creuhan aquella comarca; acte seguit l' Ingenier Sr. Rubio procurá la organisació d' una brigada pera destinarla á exercir una vigilancia constant en la zona de defensa que s' establezca, mentres altrás brigadas operessin desde aquesta al centro, destruhint las tacas y clapas que 's vajan presentant arrancant y cremant los ceps, per considerar aquest sistema més económich y radical.

Ab tot, no hi ha que ferse ilusions respecte á la destrucció completa del citat insecte, la qual considerem enterament impossible; «no obstant, deya l' Ingenier de la provincia Sr. Rubio, si no faltan los recursos necessaris y l' apoyo suficient me veig ab l' ánimo de tancar la marxa al insecte, ó quan ménos, retardar sa propagació natural per espay de deu anys.»

De la Revista del Centre agronómich catalá.

SECCIÓ D' AGRICULTURA PRÁCTICA

APROFITAMENT DE LAS PATATAS DOLENTAS

En lo *Journal d' Agriculture pratique* hem trovat un escrit, degut á la pluma del célebre agricultor M. Bouilles, lo qual tants travalls d' aquesta mena té publicats. Lo principal objecte del article es lo donar á coneixer la manera d' aprofitar pera aliment del bestiar las patatas atacadas de malaltía, que fins aquí han vingut llensantse en las pagesías.

Essent aquest un assumpto de molta importancia pera la agricultura nos apressurém á traslladarlo á las columnas de L' ART DEL PAGÉS, cridant sobre d' ell la atenció dels agricultors de nostres provincias. Diu aixís:

«De molt temps, y encara pot dirse que jamay ha sigut tan general y tan sensible com en aquest any la malaltía de las patatas, puig s' ha convertit en una verdadera plaga. La cullita pot assegurar-se que es quasi nul·la, per lo ménos en nostre terme municipal. La malaltía ha sigut tan violenta, que 'ls tubercles atacats entran en putrefacció als pochs dias de recullits, de modo que 'l pagés s' ha vist en la alternativa, ó de veure convertida en fems sa cullita, ó si no volia pérdrela del tot, buscar un medi que pogués, *ja que no curar, al ménos minorar los estragos del mal.*

«Apoyat per aquesta idea, he intentat dos probas que han sortit

perfectament. Fundantme en lo principi de que la planta, arrel ó tubercle desorganisat pot conservar-se indefinidament en una sitja —exemple d' aixó las desferras de la remolatxa—he colocat prop d' una escavació practicada al ras dos calderas, sistema Flector Monquet, en las que he cuyt unas patatas averiadas després de netejarlas ab aygua. Al moment de verificar la cocció, las patatas foren tiradas dins de la sitja (ó escavació) y 'ls hi vaig afegir un mitj per cent de sal en brut. Las patatas somesas á aquest tractament s' han conservat molt bé, y son ara tan bonas com al primer dia.

«Lo cost de la cocció, dels jornals empleats y de la sal, ha sigut de 12 franchs 50 céntims per 1.000 kilógrams.

«Lo segon medi de que m' he valgut es més senzill que 'l primer, y si no dona un aliment tan bó, te la venjatja d' esser més barato.

«Després d' haver ruixat ab aygua las patatas han sigut aquestas trinxadas ab un talla-arrels, afegíntlashi dos tersos per cent de sal en brut, y barrejanthi ab tot plegat, dins de la sitja (ó escavació), la meytat de son volúm de palla molt menuda de blat ó cibada. Aquesta barreja constituheix un aliment molt sá y que agrada molt al bestiar.

«Lo cost de la má d' obra y de la sal fou de 10 franchs los 1.000 kilógrams.

«Dech afegir també que la sal empleada no es tan solament útil pera la conservació dels tubercles, si que es al mateix temps una sustancia molt saludable á la economia, quant necessaria pera la alimentació del bestiar; de modo que, tenint aixó en consideració, lo desembols se reduheix, pera las patatas cuytas á 7'50 franchs los 1.000 kilógrams, y pera las trinxadas á 6'65 franchs»

SECCIÓ DE VARIETATS

CENTRE AGRÍCOLA DEL PANADÉS.

SISÉ ANY DE SA INSTALACIÓ.

Fidel aquest Centre á son propósit d' honorar al treball y á la virtut, adjudicant premis en lo públich certámen qu' anyalment célebrar acostuma ab motiu del aniversari de sa fundació, que coinsideix ab la renombrada festa major d' aquesta vila, anuncia 'l d' enguany, qual será regit per lo següent

CARTELL

Premi de cent vint y cinch pessetas ofert per l' Excm. e Il·lm. Senyor Bisbe de la Diócesis D. Joseph Maria de Urquinaona.—Será otorgat al jornalero ó jornalera pagesos, vehins d' aquest Bisbat, que habentse distingit per sa pietat y tenint major número de fills, els haja donat mellor educació religiosa y civil y aquesta termenada, destinat á ocupacions ab que pugan en l' esdevenidor lliurar sa subsistencia.

Premi de doscentas cinquanta pessetas ofert per l' Excm. Diputació provincial de Barcelona.—Lo guanyará 'l pagés jornalero ó masover d' aquesta provincia que major número de fills y descendents tinga, vivint en sa companyia, dedicats al cultiu de la terra; essent preferit en igualtat de circumstancias, lo pare de familia que mes se distingisca per la educació que procure á sos fills y personas que d' ell dependescan.

Premi de doscentas cinquanta pessetas ofert per la Direcció general d' Agricultura, Industria y comers.—Será discernit al guarda rural, particular ó jurat, que ab mes zel y constancia haja vigilat per l' exacte compliment de la lley de cassa y pesca de 10 de Janer de 1879, en especial de las disposicions que 's refereixen á la observancia de la veda y á la conservació dels animals insectívoros y útils á la agricultura.

Premi de doscentas cinquanta pessetas ofert per l' Excm. Sr. D. Castor Ibañez de Aldecoa, Director general que fou de Beneficencia y Sanitat.—Se concedirá á la persona de la classe jornalera, vehina d' aquesta comarca que en un descarrilament, incendi, inundació, naufragi ó altre accident anàloch, haja prestat, ab exposició de sa vida, més ausilis als necessitats.

Premi de cinquanta pessetas ofert per l' Ajuntament d' aquesta vila.—Será adjudicat al vehí d' aquest Districte municipal, que sabent llegir y escriurer haja servit en l' exércit per sa propia sort, y després de regressat á sa casa, torni á treballar del mateix ofici ó industria que avans, mantenint ab lo producte de son treball á sos pares ó germans menesterosos; essent preferit en igualtat de casos, qui més zel é inteligencia acredite en dit treball.

Premi de cent pessetas ofert per D. Andreu Mitjans, Diputat provincial per aquest districte.—Lo guanyará 'l jornalero, vehí d' aquest partit judicial, que sens posehir altres bens de fortuna que 'l producte de son treball s' haja encarregat de atendre á més numerosa familia, observant millor conducta.

Premi de cent vint y cinch pessetas ofert per D. Francesch Madorell y Badia, diputat á Corts que fou per aquest districte.—Otorgat será al jornalero, mosso, criat ó treballador del Panadés, que desde mes temps y ab mes assiduitat y constancia assistesca actualment á las escolas de instrucció elemental, aprofitant las horas que li restan lliures després de son treball diari; essent preferit aquell que, pera lograrho, tinga que vencer més obstacles y realisar mes sacrificis.

Dos premis de vint pessetas cada hù, oferts per un aymador de la floricultura.—Se 'n farà present á las dos noyas vehinas d' aquest Partit judicial, que exhibescan mes bonicas flors naturals per ellas cultivadas.

Premi de cent pessetas, ofert per lo Centre Agrícola del Panadés.—S' adjudicará al treballador artesá de bona conducta que dediqui perso-

nalment lo temps que li deixan lliures las ocupacions de son ofici, al cultiu d'un hort ó altre porció de terra; essent preferit, en igualtat de condicions, qui mes assiduitat y aplicació demostri en dit cultiu.

Si després d'aquesta convocatoria s' oferís algun donatiu, se destinará á formar accéssits que 's concedirán als aspirants que designe lo Jurat.

No podrán pretendrer premi 'ls qu' hagin sigut agraciats en concursos anteriors d'aquest Centre, respecte á temas iguals als consignats en lo present cartell; pero si aspirar als demés que quedan resenyats.

Los solicitants deurán acreditar sa naturalesa, estat, domicili, y bona conducta per medi de certificació expedida per los Srs. Párroco, Alcalde ó Jutge municipal de son domicili, pero sempre per ditas tres autoritats visada y sagellada; qual document, junt ab un escrit ahont se resenyen los merits del pretendent, firmat per ell mateix ó per má agena á son prech si no pot ó no sab firmar y ab qualsevols altres datos justificatius que estime convenient acompanyar, lo dirigirá ó presentarà al Sr. President del Centre, D. Hermenegildo Clascar y Castanys, carrer de la Font d'aquesta vila, número 40.

La presentació de sollicituts y documents, deurá ferse, lo més tart fins lo dia 23 del pròxim mes d'Agost á las cinch de la tarde; passat qual terme no serán admesas.

La elecció de las personas premiadas, queda encomanada á un Jurat de personas designadas per lo Centre.

L' adjudicació dels premis y entrega dels diplomas tindrà lloch en lo Saló de la Rambla de Nostra Senyora lo dia primer del més de Setembre vinent á las tres de la tarde. á qual festa invitadas ne serán las Autoritats locals, tenint dret d' assistirhi los sócis, sas familias, y quantas personas vajan provehidas d' una papeleta que lo Centre expedirá.

Es obligació precisa dels agraciats concorrer personalment á rebre lo premi qu' hajan guanyat, á no ser que acrediten una causa justa que ho fassa impossible.

Fou fet lo present cartell en la vila de Vilafranca del Panadés als 3o de Juliol de 1881.—P. A. de la J. D., *Lo President*, HERMENEGILDO CLASCAR CASTANYS.—*Lo Vocal Secretari*, JOSEPH PARÉS.

LA MITJDIADA

Prop d' un marge de la vinya
que forma un redós joliu,
hont lo vert canyar s' apinya
que bressa l' oreig del riu,

noguera espessa y frondosa
sas fortas brancas estén,
prestant la sombra agradosa
que crida al reculliment.

Quan lo baylet torna al poble
ab lo cistell sobre 'l cap,
xiulant un tros que la cobla
tocá un dia y que ell mitj sab,

lo pagés, dinat, s' aplan
boca amunt, sota 'l frondós
brancatje y sombra galana
li ofereix tranquil repós.

Mentres la son li comensa
á cloure los ulls, sa ment,
com ja en complert somni, pensa
en lo passat y 'l vinent.

Y ab lo somriure en los llavis,
com proba de goigs senzills,
veu confondre als seus vesabis
ab los fills de los seus fills.

Tan com l' arbre s' estenia
que 'ls seus passats van plantar,
lo caudal de la masia
s' augmentava sens parar.

Dalt, las golfas, s' omplenavan
per los grans; l' arca 'l diner
de cent anys encar guardava,
y petit era 'l celler.

Bé de Deu tan com volia
lo pagés veyá venir;
als seus avis ho debía,
que li daren al morir.

Per só al fer la mitjdiada
baix l' arbre, fita vivent
de la memoria estimada
dels seus passats, ab content

s' adormia, ab fe sencera,
pensant que l' arbre d' ahir
demá fora la noguera
dels hereus que han de venir.

S. ALSINA Y CLOS.

NOTICIAS AGRÍCOLAS

Lo jardiner, hortolá y florista.— La casa editorial de D. Manel Saurí acaba de publicar la segona edició d' una obreta escrita en catalá que porta aquest títol. Es la segona edició del «Modo ordenat de cultivar la terra segons ús y práctica de bon pagés y preparar y cuidar la hortalisa, llegums, cols, enciam, etc., etc. seguit del altre tractat acerca los horts, arreglat segons Liger y altres autors que se han ocupat en la materia y segons la práctica y costums dels PP. Caputxins de Catalunya.»

Deixant á part algunas cosas bonas que porta y especialment tot lo relatiu á prácticas agrícolas, debém manifestar que hi ha hagut poch tacto y falta de intel·ligencia en publicarhi certs procediments que la ciencia ha vingut á posar en clar que no eran veritat y molt menos algunas que no deixan de ser fins ridículas avuy.

Sentim no poder dir avuy lo que altres vegadas respecte á publicacions de la mateixa casa, però nostre opinió está en lo cert y 'l deber que 'ns hem imposat envers nostres suscriptors així 'ns ho obliga.

Nous descubriments.— M. Galtier, professor de la Escola de veterinaria de Lyó, ha descubert un procediment de vacunació contra la rabia. Havent injectat lo virus rabífic en las venas de un moltó ha fet constar que aquest animal no solzament no 's tornava rabiós, sino que fins se tornava refractari á las inoculacions rabíficas fetas per altres vías, teixir celular, etc. M. Galtier ha inoculat la rabia á vint moltons, dels quals deu havian sigut vacunats pel seu procediment. Aquestos no han experimentat cap síntoma mórbid, mentres los deus primers han mort rabiosos; Lo sabi experimentador de Lyó se proposa repetir los experiments sobre 'ls gossos.

M. Toussaint, professor de la Escola de veterinaria de Tolosa, ha pre-

sentat una interessant nota sobre la transmissió de la tisis per la ingestió de carns, provenint d' animals tuberculosos. Segons los experiments del sabi experimentador no solzament la carn crua pot comunicar la tuberculosi quan prové d' animals atacats d' aquesta malaltia, sino que també la carn sagnant, insuficientment cuyta y fins lo such d' aquesta mateixa carn.

Medició d' ayguas á Catalunya.—La mida de Barcelona es la *ploma*, á la que s' atribueix oficialment un gasto continuo de 0'025 litros per segon, ó sigan 2,160 per dia.

A Mataró y demés poblacions del litoral se pren com *ploma* una quantitat que difereix notablement de la *ploma* barcelonesa, puig equival á 7,921 litros per dia.

Existeixen á Catalunya, y especialment en lo plá de Barcelona, altres midas que no son enterament fixas com deuen serho sempre 'ls tipos; però 's consideran aproximadament la *mola* que equival á 7,439 metros cúbichs en 24 horas, ó sigan 3,381 *plomas* barcelonesas; la *regadora* á 1,859 metros cúbichs ó 845 *plumas*; la *fibla grossa* á 1,160 metros cúbichs ó 500 *plumas*; y la *teula* de 220 metros ó 100 *plomas*, prenent per *ploma* 'l tipo de 2,200 litros. Se parla també de *cargas* d' aygua, y 's consideran equivalents á 135 litros.

Cullita de cereals.—Han terminat casi per complert los travalls de la recolecció de cereals en las provincias del Centre y Mitjdia d'Espanya. Los resultats fins ara no son molt satisfactoris y ho prova aixís la ferme-sa que han adquirit los preus, especialment los dels blats.

La del arrós á Valencia ofereix regulars rendiments, havent baixat los preus en aquells mercats y en los de major consum. En la ribera baixa del Júcar s' ha observat la existencia de cuhs que inutilisan lo tany productor de la espiga, notant major dany en los camps que lindan ab las hortas.

Las últimas noticias dels Estats-Units son contradictorias respecte á la cullita de cereals, puig mentres alguns periódichs indican que 'l rendi-ment será d' unas dos terceras parts de la cullita del any passat, los preus dels blats y blat de moro están en alsa y á tipos molt elevats las entregas en Setembre y Octubre.

Las noticias dels punts productors francesos no son tampoch molt fa-vorables á la cullita, cotisantse en alsa los preus en casi tots los mercats.

Las noticias de Russia son en general favorables, oferint, especialment los blats, un bon rendiment. Tot aixó induheix á creure que en la cam-panya que s' inaugura, aquest país exportará en gran escala sos produc-tes als mercats consumidors d' Europa.

Reus —Los camps comensan á sentir los efectes de la prolongada se-quera. Los rahims maduran molt depressa, efecte d' aquesta sequetat y

dels ardorosos raigs solars, però quedan raquítichs y ab poch such, lo qual contribuirá á que la cullita no siga com se creya en un principi.

Per fortuna aquest any no 's parla de la munió de cuquets que 'ls anteriors invadiren los ceps y 's menjaban los grans dels rahims, sens dubte porque las prolongadas plujas del hivern acabaren ab ells.

Manresa.—La cullita de fasols se presenta bastant dolenta en aquesta comarca per rahó de las fortas calors y de la sequera.

Vilanova y Geltrú.—S' está portant á terme en la major part de la provincia la cullita de la admetlla, quals rendiments son en general bastant escassos.

Vich —Lo temps aquí, com per tot lo Principat, va seguint sech y calurós; bó pel batre, però dolent per las tardaneries que s' están morint d' aixut. L' anyada del blat en general es no mes que mitjansera; y si no plou aviat tindrem un mal hivern en perspectiva ab la falta de fruyts com son lo blat de moro y las patatas que son l' aliment principal de la classe treballadora.

Los preus á que 's pagan los cereals y llegums, son: Xexa, á 16'50 pesetas la quartera.—Forment, á 15.—Mestall, á 10.—Séjol, á 9.—Ordi, á 7'75.—Cibada, á 6.—Espelta, á 4'50.—Blat de moro, á 11.—Mill, á 13.—Fajol, á 11.—Fabas, á 11.—Llegum, á 10.—Fasols, á 22.—Ciurons, á 22.

REVISTA VINÍCOLA

Desde nostra anterior en res ha variat á Barcelona aquest article. Pera la isla de Cuba no s' efectuan ajustes per falta de demanda y de no haberhi barcos á la carga á causa del malestar que avisan d' aquells mercats. Los culliters mantenen la mateixa fermesa que tenim avisada per las classes bonas que necessita 'l comers á pesar de presentarse bé la cullita en general, en nostras comarcas productoras, però sabent que las noticias de Fransa no son falagueras porque 'l resultat deixarà molt que desitjar, esperan que renaixerá la activitat en la estracció pera aquells mercats respecte als vins negres.

En quant als blanchs, escassejan molt per la activa sortida que han tingut y que continuan tenint y si segueixen las demandas no fora estrany que 's sostinguessen bé per una bona temporada.

Las noticias que tenim rebudas de Tarragona, son de que 'ls vins continuan en baixa tant per la calma propia de la estació en que 'ns trovém, com per las bonas noticias que 's reben de per tot arreu relativas al bon aspecte que presentan los vinyats en general, quin estat satisfactori, si no sobrevé algun accident atmosféric, fa concebir falagueras esperansas respecte á la cullita vinenta.

Imprenta de «La Renaixensa», Xuclá, 13, baixos.